

NACZELNA DYREKCJA ARCHIWÓW PAŃSTWOWYCH
ARCHIWUM GŁÓWNE AKT DAWNYCH

ROBERT
BIELECKI

SŁOWNIK
BIOGRAFICZNY
OFICERÓW
POWSTANIA
LISTOPADOWEGO

TOM III * L-R

WYDAWNICTWO NERITON

WARSZAWA 1998

MACKIEWICZ Walenty – ur. 21.8.1811 w Borku, s. Ignacego i Franciszki. W powstaniu ppor. Po upadku powstania schronił się w Krakowie, 1835 wydalony przez Austriaków, przybył przez Triest 8.35 do Marsylii, skierowany do Largentière w dep. Ardeche, zaraz przeniósł się do Privas 9.12.35 przybył do Awinionu, 26.8.36 odesłany do Montpellier, gdzie w szpitalu wojskowym leczył się na syfilis. Wrócił 28.11.36 do Awinionu i tu 7.4.37 zaciągnął się na 3 lata do Legii Cudzoziemskiej. Fizylier, odbył kampanie 1837-38 w Afryce, 22.6.38 wykreślony z racji długiej nieobecności.

SHAT NLE vol. 2 nr 1896, XL 53, XL 54; Heraldt 44 M 35; Vauc-luse 4 M 196; Awinion 1 carton 1 • Krosnowski 1837; „Tygodnik Emigracji Polskiej” 1835 s. 57; Bielecki – Polacy w Legii Cudzoziemskiej.

MADALIŃSKI Antoni – ur. 13.6.1777, w Wojsku Polskim Księstwa Warszawskiego 14.8.07 ppor. 8 pp., 26.5.10 por., 9.2.13 kpt., 20.11.14 otrzymał LH, a także krzyż złoty. W armii Królestwa Polskiego 4.9.16 kpt. 8 ppl., potem kpt. w wojsku, 24.5.30 otrzymał znak honorowy za 20 lat nieskazitelnej służby oficerskiej. W powstaniu kpt. w wojsku, przykomenderowany do 8 ppl., 22.3.31 przeznaczony do 12 ppl., poległ 26.5.31 pod Ostrołką.

BP 387, 391, 394; BOZ 3143; BUW Akc. 587 • Rocznik wojskowy KP 1830 s. 26; Lista imienna znakiem honorowym ozdobionych, Gembarzewski – Wojsko Polskie 1807-14; Gembarzewski – Wojsko Polskie 1815-30; Łoza – Legia Honorowa nr 1066

MADALIŃSKI Józef – w Wojsku Polskim Księstwa Warszawskiego 20.2.07 kpt. 3 puł., 28.2.09 wziął dymisję, 9.8.09 wrócił do służby jako kpt. 10 p. huzarów, 26.1.11 przeniesiony do 7 puł., odbył kampanie 1807, 1812, dostał się do niewoli ros. 22.11.12 pod Borysowem, 1814 wrócił do kraju. W armii Królestwa Polskiego 13.2.15 kpt. 3 puł., 9.2.19 dymisja z pensją z pozwoleniem noszenia munduru. Przed powstaniem nadleśny leśnictwa Łomża w woj. august. W powstaniu 30.12.30 przeznaczony do gw. ruchom. woj. august., mjr partyzantów, dostał się do niewoli ros. Zesłany do Małmyża.

AGAD KRW 573; WCP 231 • Spis imienny męczenników polskich, Gembarzewski – Wojsko Polskie 1807-14; Gembarzewski – Wojsko Polskie 1815-30

MADALIŃSKI Mikołaj – ur. na Mazowszu. W armii Królestwa Polskiego por. 2 psk. W powstaniu por. 2 psk., 6.2.31 kpt., 3.4.31 przeniesiony do korpusu inw., 3.5.31 wrócił do 2 psk., 16.3.31 otrzymał krzyż złoty nr 855, należał do rezerw jazdy gen. Stryjeńskiego. Po ich kapitulacji udał się do rodziny w Kłopotynie w obw. rawskim, skąd 18.11.31 przybył do Warszawy, stawił się przed KRW, złożył przysięgę wierności carowi.

BP 388, 391, 392, 394; BOZ 3143; BUW Akc. 587; AGAD KRW 478 • Rocznik wojskowy KP 1830 s. 116, Księga pamiątkowa Gembarzewski – Wojsko Polskie 1815-30

MADEJSKI Piotr – ur. w Galicji. W powstaniu podof. 10 puł., 19.9.31 wziął dymisję dla słabości zdrowia w stopniu ppor. Przybył 10.31 do Warszawy, stawił się przed KRW, złożył przysięgę wierności carowi.

BP 391; AGAD KRW 478 •

MAGARZEWSKI Teodor – ur. 1790 w Dumenkach na Podolu. W armii Królestwa Polskiego wstąpił 25.6.1815 do 1 psp jako podof., potem ppor., 20.4.29 por. W powstaniu por. 5 ppl., 6.2.31 kpt., 9.9.31 otrzymał krzyż złoty nr 2428 nadany przez Ramorino, Grochów, Białoleka, Wawer, Iganie, Firlęj, Lubartów, Stary Zamość, Szymanów, Krynki, Rogoźnica, przeszedł 16.9.31 z Ramorino do Galicji, internowany przez Austriaków na Morawach. Przybył 29.6.32 do Francji, należał do zakładu w Bourges. Zm. 2.10.46 w Bourges.

SHAT XL 51; BP 387, 391, 392, 394, 403, 574; BOZ 3143; BUW Akc. 587; Czart. 5332; AGAD KRW 581 • Rocznik wojskowy KP 1830 s. 71; Lista imienna osób mających udział w rewolucji nr 1214; Lista ogłoszonych za wygnanców; Księga pamiątkowa; „Trzeci Maj” 1846 s. 410; „Dziennik Narodowy” 24.10.46; Bartkowski-Krawiec – Cmentarzyk s. 273; Bielecki – Zarys rozproszenia s. 121; Gembarzewski – Wojsko Polskie 1815-30

MAGNUS Karol – w powstaniu kpt., dow. 1 komp. 2 bat. 3 p. gw. nar. warsz.

AGAD AO 140 •

MAGNUSKI Franciszek – w powstaniu wachm. 2 psk., 3.4.31 ppor.

BP 388, 391, 394; BOZ 3143; BUW Akc. 587 •

MAGNUSKI Jan – w powstaniu ppor. 2 puł. Po upadku powstania schronił się w Krakowie, wydalony przez Austriaków, wysłany 30.7.34 z Triestu na statku „Lipsia” do Nowego Jorku. Popelniał samobójstwo w Ameryce.

Czart. 5313; AGAD AO 189 • „Tygodnik Emigracji Polskiej” 1.5.34; Bartkowski-Krawiec – Cmentarzyk s. 273

MAGNUSKI Marceł – ur. 5.1.1805 w Nieborowie lub w Bobowie w woj. maz., s. Wincentego i Doroty Prądyńskiej. W armii Królestwa Polskiego 10.10.20 wstąpił do 6 ppl. jako ochotnik, 10.10.20 sierż., skierowany do SPP. W powstaniu aktywny uczestnik Nocy Listopadowej, 9.12.30 ppor., 16.12.30 przeznaczony do 6 ppl., 13.6.31 por., adiutant bat., przeszedł do Galicji, internowany przez Austriaków. Przybył 2.32 do Francji, należał kolejno do zakładów w Awinionie, Lunel i Le Puy, 16.7.33 wyjechał do Le Mans, od 6.8.33 mieszkał w Château-du-Loir w dep. Sarthe, 3.8.34 potepił tu Czartoryskiego, 24.3.38 w Le Mans został członkiem TDP, a 3.46 przystąpił do aktu powstania krakowskiego. Przez 14 lat był kasjerem na kolei. Mieszkał potem w Rouen, gdzie 7.54 deklarował gotowość wyjazdu do dyw. kozaków sultańskich. Odplynął 28.2.56 z Marsylii na wschód na statku „Thabor”,

20.3.56 rozkazem Zamoyskiego mianowany kpt. w 3 pp. z przykomenderowaniem do 4 psp. Po rozwiązaniu dyw. wrócił do Francji. 31.1.71 przystąpił do Stowarzyszenia Podatkowego, był wówczas „sparalizowany na rękę i nogę z jednej strony”. Zm. 20.8.78 w domu weterana polskiego w Juvisy pod Paryżem. Za udział w powstaniu skazany zaoznie 13.2.32 na karę śmierci przez NSK, 16.9.34 Mikołaj zamienił ten wyrok na wieczną banicję, 1834 majątek jego uległ konfiskacie.

SHAT XL 53, XL 56; Haute-Loire 9 M 27; Puy-de-Dôme M 292; Sarthe M 87 bis 1; BP 387, 391, 394, 574, 559, 567, AICC t. 22, 83; BOZ 3143; BUW 587; Czart. 5315, 5332, 5640; Kórnik 2563, 2565 • Pokłękowski – Akt oskarżenia; Lista imienna winowajców; Lista ogłoszonych za wygnańców; Krosnowski 1837; Oświadczenie Emigracji Polskiej 1846; Sprawozdanie Instytucji Czi i Chleba nr 22; Lubliner – Les confiscations des biens; Kalendarzyk paryski na rok 1877; „Wiadomości Polskie” nr 16-17 z 5.4.56, nr 18 z 12.4.56; Bielecki – Belwederczycy; Harbut – Noc listopadowa; Tokarz – Sprzysiężenie Wysockiego; Bartkowski-Krawiec – Cmentarzyk s. 273; Bielecki – Zarys rozproszenia s. 187; Krawiec – Lista członków TDP; Tyrowicz – Towarzystwo Demokratyczne Polskie s. 402.

MAGNUSKI Stanisław – ur. 7.5.1806 w Toporowie lub Szymanowicach w woj. kal. W armii Królestwa Polskiego 21.11.23 wstąpił do 3 ppl. W powstaniu 24.1.31 ppor., 16.2.31 przeznaczony do 16 ppl., 4.10.31 por., 4.10.31 otrzymał krzyż złoty nr 3831, przeszedł 5.10.31 z Rybińskim do Prus, internowany przez Prusaków. Przybył 2.32 do Francji, należał początkowo do zakładu w Awinionie, 19.12.32 opowiedział się po stronie Rady Awiniońskiej przeciwko autorom manifestu. 6.33 wysłany do Tulle, potem do Brive, 6.9.33 wyjechał na Belle-Isle w związku z planem wyprawy portugalskiej Bema. Znalazł się na wyspie Ile-de-Ré, skąd 4.8.34 wyjechał do Brives, a 25.3.39 do Loche. 5.39 był w Tours, 1.40 ponownie w Loches, potem w Nevers, skąd 11.8.45 dotarł do Paryża. 1848 zamierzał udać się do Polski. 1857 otrzymał pozwolenie na powrót do kraju, ale z niego nie skorzystał. Zm. 20.5.60 w Paryżu, pochowany na cmentarzu Montmartre.

SHAT XL 49, XL 53, XL 55, XL 56; Charente-Maritime 5 M 6 6; Corrèze M 1630; Indre-et-Loire 4 M 534; Nièvre M 1141/3, M 1476; Vienne M 4-175; Cmentarz Montmartre – Księga pochówków vol. 57; BP 387, 392, 391, 399, 394, 574, 585; BOZ 3143; BUW Akc. 587; Czart. 5332 • Krosnowski 1837; Księga pamiątkowa; „Wiadomości Polskie” nr 31 z 1.8.57; Bielecki – Zarys rozproszenia s. 62, 233, 236.

MAGNUSZEWSKI Dominik – ur. 21.6.1810 w Warszawie, s. Hiacynta i Marii Borakowskiej. Ukończył Liceum Warszawskie, od 15.9.27 student Wydziału Prawa i Administracji UW, 1828 skazany za udział w spisku studenckim na cichą relegację z uczelni. W powstaniu wstąpił do p. gren., 22.3.31 ppor., potem adiunkt komisarza woj., Ostrołęka, Warszawa, autor wierszy powstańczych, m. in. „Dzień 29 listopada”, otrzymał krzyż srebrny, 5.10.31 przeszedł z Rybińskim do

Prus, internowany przez Prusaków w Elblągu. Po upadku powstania schronił się w Galicji w Załuczu nad Prutem, przebywał w pow. kołomyjskim i od 1833 we Lwowie. Napisał wtedy liczne wiersze i kilka sztuk teatralnych. Ożeniony był z Karoliną Kęszycką, (zm. 4.12.44). Chory na gruźlicę, załamany po stracie żony, zm. 27.2.45 w Gwoźdźcu u ks. Romana Puzyny i tam został pochowany. Józef Dzierzkowski poświęcił mu „Powieść o życiu poety”.

BP 387, 391, 392, 394, 399; BOZ 3143; BUW Akc. 587 • Krosnowski 1837; Księga pamiątkowa; Kunaszowski – Życiorys uczestników powstania listopadowego; Wilkońska – Moje wspomnienia; Bieliński – Królewski Uniwersytet Warszawski; Koszowski S – O życiu i śmierci Dominika Magnuszewskiego, w: Magnuszewski Dominik – Dzieła, Lwów 1857; Nowaczyński A. – Młodość Chopina; Uruski – Rodzina t. 10 s. 108; Bartkowski-Krawiec – Cmentarzyk s. 273; Gerber – Studenci UW s. 135; PSB.

MAGNUSZEWSKI Stanisław – ur. 1804 w Kuflewie na Mazowszu. Ukończył szkoły w Warszawie, od 17.9.24 student Wydziału Prawa i Administracji UW, 1828 uzyskał dyplom mgra prawa. W powstaniu 4.2.31 pchor. 20 ppl., 26.8.31 ppor. mianowany przez Małachowskiego, ranny pod Grochowem i Ostrołęką, 19.8.31 otrzymał krzyż złoty nr 2195 nadany przez Dembińskiego, przeszedł do Galicji, internowany przez Austriaków. Przybył 10.5.32 do Francji, należał początkowo do zakładu w Bourges, 11.33 przeniesiony do Argentan, 8.7.34 wyjechał do Tuluzy, gdzie zapisał się na wydział prawa. 1837 w Tuluzie przystąpił do Zjednoczenia. Zm. w Tuluzie.

SHAT XL 54, XL 55; Cher 25 M 240; Orne M 1176; BP 387, 391, 392, 394, 403, 574; BOZ 3143; BUW Akc. 587; Czart. 5332 • Lista imienna Emigracji Polskiej Zjednoczonej nr 227; Księga pamiątkowa; Krosnowski 1837; Bielecki – Zarys rozproszenia s. 121, 314; Gerber – Studenci UW s. 135; Konarska – Polskie drogi emigracyjne s. 332.

MAHIR Gustaw – ur. w Bawarii, dr med. i chirurgii. W powstaniu przybył 13.5.1831 do Warszawy, prowadził obserwacje nad cholera, sztabslekarz 10 ppl., potem w 22 ppl., pracował w Gniewoszowie, gdzie dostał się do niewoli ros.

• *Giedroyc – Służba zdrowia s. 466.*

MAJCHROWICZ Hiacynt – w armii Królestwa Polskiego por. 1 ppl., 24.5.30 otrzymał znak honorowy za 15 lat nieskazitelnej służby oficerskiej. W powstaniu por. 1 ppl., 6.2.31 kpt. Po kapitulacji Modlina przybył 12.10.31 do Warszawy, stawiał się przed KRW, ponowił przysięgę wierności carowi.

BP 387, 391, 394; BOZ 3143; BUW Akc. 587; AGAD KRW 478 • Rocznik wojskowy KP 1830 s. 68; Lista imienna znakami honorowym ozdobionych, Gembarzewski – Wojsko Polskie 1815-30

MAJCHROWICZ (Majchrowski) Klemens – ur. 15.11.1801 w Staszowie w obw. sandom. W armii Królestwa Polskiego wstąpił 31.5.20 do 6 ppl. jako żoł., 20.4.21 podot., 28.5.25 ppor. W powstaniu ppor. 6 ppl., 6.2.31 por. 5 psp.